

Arrest

nr. 228 840 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4 bus 1
3730 HOESELT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 april 2019 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 12 februari 2008 een aanvraag tot vestiging als werknemer in. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. De minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 16 april 2019 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing, die verzoeker op 17 april 2019 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer

naam : [B.]
voornaam : [M.]
[...]
nationaliteit : Nederland

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 10.10.2007 kwam u vanuit Groningen naar België.

Op 12.02.2008 diende u te Brussel een "Aanvraag tot vestiging als werknemer (bijlage 19) in.

Op 11.03.2008 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 22.07.2008 trad u te Nador in het huwelijk met [T.S.] ([...]) (Marokko) op 21.07.1990, van Marokkaanse nationaliteit). Op 08.01.2009 kwam uw echtgenote naar België met een visum D - gezinshereniging en ze werd op 04.03.2009 ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 23.02.2013 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Vorst uit hoofde van doodslag.

Op 09.06.2016 werd u door het Hof van Assisen te Brussel veroordeeld tot 23 jaar opsluiting en werd u levenslang ontzet uit de rechten vermeld in artikel 31, al. 1, 1° tot en met 6° van het Strafwetboek daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijk met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, te doden (feit gepleegd op 22.02.2013) en aan opzettelijke slagen of verwondingen, het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleeft of samengeleefd heeft en met wie u een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft (feit gepleegd op 10.10.2011). Voor deze feiten bood [T.] zich op 10.10.2011 aan bij de politie van Brussel. U zou haar verschillende keren hebben geslagen en een arts stelde inderdaad verschillende kneuzingen en hematomen vast. Er werd een proces-verbaal opgesteld (BR43.LL. 122594/2011), dat aan het gerechtelijk onderzoek naar het overlijden van [T.] werd gevoegd.

Uit de akte van beschuldiging van 13.04.2016 blijkt dat u op 22.02.2013 uw 25-jaar jongere echtgenote om het leven bracht. U bood zich op 22.02.2013 omstreeks 15u aan in het wijkcommissariaat van de lokale politiezone Brussel- Hoofdstad-Elsene. U had uw twee jonge kinderen bij u. U vroeg aan het onthaal om uw verhaal onder vier ogen te kunnen doen, zonder dat uw kinderen erbij waren. De manier waarop u uw kinderen in uw armen nam en kuste viel de politie-inspecteur op. Aan de deur gekomen, zei u dat het om moord ging. De politie-inspecteur vroeg: "Wie, uw vrouw"? En u antwoordde: "Ja". Er werd onmiddellijk een politiepatrouille gestuurd en de politie-inspecteurs betraden de eerste kamer aan de linkerkant van de inkomhal. In het midden van deze kamer zagen zij op de vloer, onder een deken een hand en een stuk voorarm uitsteken. De inspecteur ontplooidde zijn telescopische wapenstok en gebruikte deze om het deken te verplaatsen. Nu zag hij het gelaat van een jonge vrouw, die later geïdentificeerd werd als [S.T.], uw echtgenote, 23 jaar oud. De inspecteur voelde aan haar rechterpols en de linkerkant van haar hals, maar kon geen hartslag voelen. Het lichaam vertoonde al een zekere lijkstijfheid. De opgeroepen MUG-arts stelde het overlijden vast.

Nadat deze vaststellingen werden gedaan verrichtte de wetsgeneesheer ter plaatse een eerste uitwendig onderzoek van het lichaam van [S.T.]. Mond en neus waren met bloed bevuild, alsook de kraag van haar trui. Op de voorzijde van haar hals werden talrijke kneuzingen vastgesteld, die overeen kwamen met vinger- en nagelindrukken, en die wezen op manuele wurging. De rechterkant van de hals vertoonde een meer lineair spoor, wat kon wijzen op afbinding door een snoer, of op het drukken tegen de rand van een voorwerp. Bovenaan de borstkas, ter hoogte van beide schouders, waren belangrijke bloeduitstortingen te zien, vermoedelijk veroorzaakt door druk van de knieën, teneinde het slachtoffer te immobiliseren. Er waren daarentegen geen kneuzingen die wezen op een voorafgaande gevecht. Een autopsie op het lichaam bevestigde dat [T.S.] om het leven kwam door verstikking.

Op 29.05.2013 verklaarde u dat u op uw echtgenote ging zitten en dat u onmiddellijk met uw beiden handen op haar keel drukte terwijl u haar toesprak in het Arabisch. Omdat uw echtgenote zich trachtte te bewegen, wijzigde u uw positie, en steunde u eerst met uw voorarmen en ellenbogen op haar schouders, om dan met uw romp op haar te gaan liggen om haar te immobiliseren. Nadat u haar keel

dicht geknepen had, stelde u vast dat zij nog geluid voortbracht. Daarop heeft u een stoffen riem van een kamerjas genomen, deze dubbel gevouwen tot een lus, en deze rond haar hals gebracht. U bent blijven rechtstaan en heeft drukkend met uw voet tegen haar rechterschouder, uit alle macht getrokken.

Wanneer de politie u tijdens het 3e verhoor vroeg of u uw echtgenote nu vermoord had omdat ze de kinderen sloeg (zoals u aanvankelijk verklaard had) of omdat ze een minnaar had antwoordde u "Omdat ze een buitenechtelijke relatie had, ze had me verraden, wij leven volgens bepaalde religieuze waarden, een echtgenote moet loyaal zijn tegenover haar echtgenoot, een echtgenoot symboliseert de eer van haar man".

Op 16.09.2013 werd u onderzocht door neuropsychiater dr. [L.]. Deze concludeerde: "Er is geen sprake van majeure psychopathologie: geen echte persoonlijkheidsstoornis, geen geestesstoornis, geen zwakzinnigheid. De feiten zijn ook niet gepleegd in een toestand van ernstige geestesstoornis gezien het gaat om een agressieve uitbarsting door frustratie wegens verlaagde frustratiedrempel en lichtgeraaktheid. Hij moet als volledig verantwoordelijk voor zijn daden worden aanzien. "

Neuropsychiater [L.] beschreef uw gedrag tijdens het onderzoek als: "Theatraal zelfbeklag, zonder veel schaamte- of schuldgevoel omtrent de feiten. Hij is het slachtoffer van het wangedrag van zijn vrouw die hem zover heeft gedreven in uiterste wanhoop. Hij is weinig kritisch naar zichzelf, meent dat zijn slachtoffer door haar gedrag alle problemen heeft uitgelokt".

Op 16.09.2013 en op 08.10.2013 werd u onderzocht door forensische psycholoog [C.]. Deze stelde bij u een verregaand narcisme vast. Ondanks uw beperkte gewetensfunctie is een formele antisociale dynamiek dan wel een hoge mate van psychopathie niet van toepassing. In zijn deskundig verslag licht forensisch psycholoog dit als volgt toe: "Op basis van het klinisch beeld en de gedragsanalyse besluiten we tot een duidelijk narcisme. Mr. [B.] kent een sterk zelfwaardegevoel en een eigenzinnige mening en externaliseert schuld en verantwoordelijkheid van problemen in sterke mate. Betrokkene is weinig zelfkritisch en heeft nood aan groots uiterlijk vertoon. Men noteert frequent zelflopende uitspraken en egocentrische redeneringen". [...] "Met betrekking tot de feiten is de externalisering van schuld en verantwoordelijkheid vergaand. Het slachtoffer wordt frequent gedevalueerd en Mr. [B.] verklaart dat Mevr. [T.] hem tot een moordenaar heeft gemaakt. Ook tijdens het tweede onderzoeksmoment doet zich dit voor, waardoor men kan vermoeden dat deze "defensie" typerend is voor zijn psychodynamiek. "

U heeft blijk gegeven van een onderontwikkeld norm- en waardenbesef en van een volledig gebrek aan respect voor de fysieke integriteit en zelfs het recht op leven van uw echtgenote. U heeft op een brutale en doortastende wijze het leven ontnomen van een jonge vrouw, die niet alleen uw echtgenote was, maar ook de moeder van uw twee nog zeer jonge kinderen. U had daarbij geen oog voor de verschrikkelijke gevolgen van uw handelen en voor het immense lijden dat u daardoor zou veroorzaken, niet alleen bij het slachtoffer zelf, maar ook bij haar naasten, waaronder uw beider kinderen, die zonder moeder zullen opgroeien en die, gelet op hun jonge leeftijd, weinig of geen eigen herinneringen aan haar zullen overhouden.

U bracht uw echtgenote op een zeer gewelddadige wijze om het leven door verstikking. De feiten getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van het slachtoffer dat geen schijn van kans had om de aanval te overleven. U bleek te hebben gehandeld uit frustratie, woede en jaloezie omwille van het feit dat u dacht dat uw echtgenote een buitenechtelijke relatie had en ze u had verraden.

Uit het gepleegde feit blijkt dat u niet terugschrikt voor het gebruik van extreem geweld en dat u geen respect heeft voor het leven van anderen. Het gepleegde feit is gruwelijk en maatschappelijk ontoelaatbaar. Uw gedragingen vormen een rechtstreekse bedreiging voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking. De zwaarte van de gevangenisstraf, namelijk 23 jaar, vormt onmiskenbaar een duidelijke indicatie dat u geen enkel respect heeft voor het leven van een ander, getuigt van een gevaarlijke ingesteldheid en heeft tot doel u bewust te maken van de verantwoordelijkheid die u draagt voor het overlijden van uw echtgenote.

De kans op recidive wordt volgens de risicotaxatie van de forensisch psycholoog laag tot middelmatig ingeschat. Op de terechtzitting preciseerden de forensisch psycholoog en de gerechtspsychiater evenwel dat deze vaststelling geldt buiten een familiale context. Er bestaat nog steeds een risico dat wanneer u in een gelijkaardige situatie zou terechtkomen, u opnieuw zo gefrustreerd, woedend en jaloeers zou worden dat u wederom uw toevlucht tot geweld zou nemen.

Gelet op de bijzondere ernst, de aard van de gepleegde feiten in 2011 en 2013, de koelbloedigheid van het bijzonder ernstig gepleegde feit, de zeer zware gevangenisstraf en de afwezigheid van respect voor andermans leven waarvan u blijkt heeft gegeven, mag er worden aangenomen dat u, door uw persoonlijk gedrag, een actueel, werkelijke en ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Uit voorgaande blijkt dat het gepleegde feit zodanig ernstig is dat het enkele gegeven van de bijzondere ernst reeds volstaat om het actueel karakter van het gevaar op voldoende wijze aan te tonen.

Er zijn ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 25.11.2018 verklaarde u in de vragenlijst hoorrecht dat uw taal Nederlands is, dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en/of schrijven en dat u Frans en Nederlands kan spreken en/of lezen; dat u sinds 2007 in België bent; dat uw reisdocumenten op de griffie in de gevangenis van Leuven liggen; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in Brussel; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat u twee kinderen heeft [B.M.] en [B.F.] die bij pleegouders verblijven [...]; dat de pleegzorgwerker [A.D.] (Sociaalassistent) is ([...]) - Pleegzorg Limburg VZW - [...]; dat u niet getrouwd bent in uw land van herkomst of in een ander land dan België en dat u er geen duurzame relatie heeft; dat u een dochter heeft in Nederland, [B.H.] - [...] - Rotterdam ([...]) en dat u nog familie heeft in Frankrijk, [B.S.] en [B.N.]; dat u in het bezit bent van Nederlandse taalattesten en van een diploma fietsenhersteller; dat u in België heeft gewerkt bij Avia Partner (via uitzendbureau), als orderpicker, als fietshersteller en in de choco fabriek (via uitzendbureau); dat u in Nederland gewerkt heeft in de horeca en in een tabakfabriek; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet wil terugkeren naar uw Nederland omdat u daar al eerder gewoond heeft en omdat u hier in België een dochter en een zoon heeft.

U voegde de volgende bijkomende documenten toe: een attest van Nederlandse les d.d. 26.02.2016; een bewijs van het volgen van lessen in de basiseducatie - CBE Open School - schooljaar 2016-2017; een deelcertificaat van de module diagnose en herstelling fietsen.

Op 12.07.1992 trad u te Nador in het huwelijk met [C.H.] ([...]). Op 19.09.1997 zijn jullie in Groningen uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers te Nederland op 19.09.1997. Jullie hebben samen een dochter: [B.H.] ([...], van Nederlandse nationaliteit). Uw dochter kwam op 08.11.2014 en 18.11.2014 op bezoek in de gevangenis. Mevrouw [C.] en uw dochter verblijven in Nederland. Onderhavige beslissing vormt dus geen schending van artikel 8 EVRM ten opzichte van uw ex-partner en de dochter die jullie samen hebben, u hebt immers de Nederlandse nationaliteit.

Op 22.07.2008 trad u te Nador in het huwelijk met [T.S.] ([...], van Marokkaanse nationaliteit). Uit dit huwelijk zijn 2 kinderen geboren: [B.M.A.] ([...], van Nederlandse nationaliteit) en [B.F.] ([...], van Nederlandse nationaliteit). Op 22.02.2013 heeft u uw echtgenote om het leven gebracht. Het wordt niet betwist dat u zich, althans voor u in de gevangenis belandde ten gevolge van de moord op uw echtgenote, kon beroepen op een gezinsleven in de zin artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM). U verschaft in het kader van onderhavige beslissing echter geen informatie over de aard van uw huidige band met de kinderen. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst hoe u invulling geeft aan uw relatie met de kinderen, noch wordt aangetoond dat u (nog steeds) een sterke band zou hebben met de kinderen. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van de kinderen, of u op enige manier deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen, of u regelmatig contact met uw kinderen onderhoudt,

et cetera. Uw kinderen zijn slechts tweemaal (op 27.10.2014 en op 22.12.2014) op bezoek geweest in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 12.03.2019).

Hoe dan ook werden uw 2 kinderen [...] door de Jeugdrechtbank geplaatst bij pleegouders. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw kinderen bij pleegouders verblijven in [...] Sint-Truiden. De jeugdrechter kan op verzoek en na onderzoek de genomen maatregel steeds intrekken, herzien, wijzigen of bevestigen. Er liggen momenteel geen elementen voor waaruit blijkt dat de maatregel opgelegd door de jeugdrechtbank niet langer verlengd zou worden na uw vrijstelling.

Uw kinderen hebben de Nederlandse nationaliteit en hebben recht op verblijf in België. Ze worden dan ook geenszins verplicht België te verlaten. Indien u zou worden vrijgelaten voor uw strafeinde en uw kinderen nog minderjarig zijn kan u vanuit Nederland contact met uw kinderen onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft tot de jeugdrechter beslist dat de kinderen opnieuw aan u toegewezen worden. Nu u reeds vanaf 23.02.2013 in de gevangenis zit blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg heeft. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/ het Verenigd Koninkrijk).

Uw strafeinde is pas op 17.02.2036. Indien u de volledige duur van uw straf zou moeten uitzitten zullen uw kinderen reeds meerderjarig zijn bij uw vrijstelling en zouden zij de mogelijkheid hebben om u in Nederland of elders te bezoeken indien zij dat zouden wensen.

Hoe dan ook, de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. Het feit dat u 2 zeer jonge kinderen had, heeft u er niet van weerhouden om dit gruwelijke en maatschappelijk ontoelaatbaar feit te plegen. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover hen, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. Gezien deze overwegingen worden uw familiale belangen hier dan ook ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dan een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Door uw persoonlijk gedrag zijn er ernstige redenen van openbare orde die het beëindigen van uw verblijf rechtvaardigen, de samenleving heeft het recht om zich te beschermen tegen individuen die haar regels met de voeten treedt.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

U bent op 10.10.2007, toen u bijna 42 jaar oud was, aangekomen op het grondgebied. Thans bent u 53 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 12 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen.

Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Nederland, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Nederland niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U bewam in 1996 de Nederlandse nationaliteit en u spreekt de taal. In uw hoorrecht verklaarde u dat uw dochter, [B.H.] woonachtig is in [...] Rotterdam. Het gegeven dat u zeer weinig contact met haar lijkt te hebben, betekent niet dat dit contact niet hersteld zou kunnen worden. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u er nog familie en/of vrienden heeft die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd heeft.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Nederland dan wel elders kunnen komen bezoeken.

Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel [e]en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. U bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. U heeft les gevolgd in de basiseducatie (schooljaar 2016 - 2017) CBE open school Campus Leuven en u behaalde een deelcertificaat van de module 'Diagnose en herstelling fietsen'. Deze vaardigheden zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Nederland of daar waar u zich zal vestigen enkel positief beïnvloeden. Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het fair play-beginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

"3. Aangaande de beslissingen van verweerster inhouden het bevel om het grondgebied te verlaten alsook het opleggen van een reisverbod

3.1. Eerste middel: schending van het fair playbeginsel en vertrouwensbeginsel

1. Het fair play is een algemeen recht[s]beginsel [dat] vereist dat verweerster zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en hierbij de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht nemen. Het vertrouwensbeginsel is eveneens een algemeen rechtsbeginsel op grond waarvan een burger moet kunnen vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt.

2. Verzoeker wenst op te merken dat verzoeker reeds vanaf 23 februari 2013 van zijn vrijheid is beroofd en dat verzoeker bij arrest van het hof van assisen van 9 juni 2016 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 23 jaar én dat verzoeker vanaf 25 april 2020 onder elektronisch toezicht kan worden geplaatst door de strafuitvoeringsrechtbank.

Verweerster, die sinds 23 februari 2013 wist dat verzoeker in detentie zat én die zelf aanhaalt dat verzoeker onmiddellijk bekende dat hij zijn vrouw had gedood, heeft zes jaar gewacht voordat een beslissing werd genomen om zijn recht op verblijf te beëindigen waarbij dit (en dit is geen toeval) teruggekoppeld kan worden aan het feit dat verzoeker in zijn tijdsvoorwaarden begint te komen om een strafuitvoeringsmodaliteit te vragen.

Op deze wijze doet verzoekster een afbreuk aan de noodzakelijke openheid en eerlijkheid, als voorzien door het fair playbeginsel: een overheid die deze principes wel hanteert zou, in tegenstelling tot verweerster, hieromtrent (minstens) kort na de veroordeling een beslissing nemen tot het intrekken van het verblijf. Op die manier zou verweerster ook tegemoet komen aan het vertrouwensbeginsel dat eveneens geschonden wordt: als verzoeker gedurende meer dan 5 jaar niets van verweerster verneemt, verweerster geen procedure start tot beëindigen van verblijf, dan mag verzoeker er op vertrouwen dat zijn (verder) verblijf in België niet meer in het gedrang zou komen en dat hij bijgevolg in België kon verblijven alsook voor zijn kinderen in België zou kunnen zorgen (mits toelating van de jeugdrechter)."

2.1.2.1. Allereerst merkt de Raad op dat verzoeker in de titel voorafgaand aan zijn middelen verwijst naar beslissingen die *“het bevel om het grondgebied te verlaten alsook het opleggen van een reisverbod”* inhouden. De bestreden beslissing – een beslissing tot beëindiging van het verblijf – omvat evenwel geen dergelijke beslissingen. In de mate dat zijn middelen zijn gericht tegen niet bestaande beslissingen zijn deze onontvankelijk.

2.1.2.2. Inzake de, met betrekking tot de beslissing tot beëindiging van het verblijf, aangevoerde schending van het beginsel van fair play dient te worden gesteld dat uit het enkele feit dat verweerder de bestreden beslissing pas nam op 16 april 2019 terwijl verzoeker reeds sedert 23 februari 2013 van zijn vrijheid is beroofd niet kan worden afgeleid dat hij door oneerlijke middelen, zoals het achterhouden van gegevens, door verdragingsmanoeuvres of door overdreven spoed, bewust het verkrijgen van een recht of voordeel zou hebben bemoeilijkt. De Raad wijst erop dat niet blijkt dat verweerder onmiddellijk in kennis werd gesteld van de precieze aard van de door verzoeker gepleegde feiten, dat verzoeker pas op 9 juni 2016 werd veroordeeld, dat de bestreden beslissing zorgvuldig diende te worden voorbereid – wat impliceert dat verzoeker diende te worden gehoord en hij de tijd diende te krijgen om nuttige overtuigingsstukken over te maken – en dat de wetsbepaling waarvan verweerder toepassing maakte slechts van kracht is sedert 29 april 2017. Er blijkt ook nergens uit dat verweerder de bestreden beslissing slechts zou hebben genomen om te verhinderen dat verzoeker zou kunnen genieten van bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten. De Raad wijst er in dit verband op dat verweerder verzoeker reeds op 7 november 2018 – en dus ruim voor de datum waarop verzoeker volgens zijn verklaringen zou kunnen genieten van een strafuitvoeringsmodaliteit – schriftelijk op de hoogte heeft gebracht van het feit dat zijn verblijfsituatie werd onderzocht en dat de mogelijkheid bestond dat zijn recht op verblijf werd ingetrokken om redenen van openbare orde.

Een schending van het beginsel van fair play wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.1.2.3. Daarnaast moet worden geduid dat verzoeker met zijn betoog niet aantoont dat verweerder is afgeweken van een vaste gedragslijn of van toezeggingen of beloften die hem werden gedaan (cf. RvS 6 februari 2001, nr. 93.104; RvS 25 februari 2009, nr. 190.792). Het gegeven dat verweerder niet dadelijk nadat verzoeker ernstige strafbare feiten pleegde optrad, laat niet toe te concluderen dat verzoeker de rechtmatige verwachting kon hebben dat verweerder, na kennisname van de feiten en een onderzoek van verzoekers situatie, geen verblijfsrechtelijke gevolgen zou verbinden aan het gedrag van verzoeker. Een schending van het vertrouwensbeginsel kan op basis van verzoekers uiteenzetting niet worden vastgesteld.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende toelichting:

“1. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist van verweester, als overheid, dat haar besluit zorgvuldig moet worden voorbereid om een correcte behandeling van de burger te garanderen en tot een deugdelijke besluitvorming te komen.

2. In de bestreden beslissing van verzoeker wordt gesteld:

U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoont hoe u invulling geeft aan uw relatie met de kinderen, noch wordt aangetoond dat u (nog steeds) een sterke band zou hebben met de kinderen. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van uw kinderen, of u enige beslissing manier deelt in de beslissingen over de opvoeding van de kinderen en of u regelmatig met uw kinderen onderhoudt etc.

Deze motivering toont aan dat verweester allesbehalve zorgvuldig is in het motiveren van haar beslissing aangezien verweester zelf in haar beslissing enkele malen wijst op het feit dat de kinderen van verzoeker onder toezicht van de jeugdrechtsbank staan (beslissingen over opvoeding van de kinderen) daar waar omtrent de contacten verzoeker gewezen heeft (en thans opnieuw de stukken voorlegt) dat hij regelmatig brieven krijgt van de pleegmoeder (de kinderen zijn 8 en 9 op dit moment), overzichten krijgt hoe het met de kinderen gaat, foto's krijgt en ook telefonisch contacten heeft waarbij dit alles onder toezicht van een jeugdrechtsbank gebeurt.

Zoals verwee[r]ster schermt met de (volledige) inhoud van het gerechtelijk onderzoek en de veroordeling voor het hof van assisen, zo weet verweester ook gezien de detentie van verzoeker dat verzoeker zijn kinderen toevertrouwd werden aan een pleeggezin en dat de contacten via dit pleeggezin lopen. Verzoeker voegt, niettemin deze getoond werden, nog brieven en foto's toe om de contacten te (kunnen) illustreren.

3. Verzoeker is van oordeel, gezien dit aspect ernstig verwaarloosd wordt in de beslissing van verweester, dat de beslissing van verweester een afbreuk doet aan het vereiste zorgvuldigheidsbeginsel dat verweester wel degelijk had moeten hanteren bij het nemen van haar beslissing."

2.2.2. De Raad stelt vast dat uit de hem voorgelegde stukken niet blijkt dat verzoeker, die zoals reeds gesteld op 7 november 2018 in kennis werd gesteld van het feit dat werd overwogen om zijn verblijf te beëindigen, enig stuk zou hebben voorgelegd of overgemaakt aan verweerder waaruit zou blijken dat hij nog een band heeft met zijn kinderen of zelfs nog contacten met deze kinderen onderhoudt. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat verweesters stelling dat verzoeker omtrent de relatie met zijn in België verblijvende kinderen geen bewijsstukken heeft voorgelegd incorrect is en dat verweerder de hem voorgelegde stukken niet deugdelijk onderzocht. Door bij zijn verzoekschrift alsnog documenten aan te brengen waaruit blijkt dat de pleegouders van zijn kinderen hem op de hoogte houden van de situatie van deze kinderen, toont verzoeker niet aan dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing enig dienstig stuk over het hoofd heeft gezien. Zijn bewering dat hij verweerder heeft gewezen op de contacten die hij met zijn kinderen onderhoudt en dat hij de brieven en foto's om dit te ondersteunen aan verweerder heeft getoond blijft ongestaafd.

Verder dient te worden gesteld dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekers kinderen werden ondergebracht in een pleeggezin. Verweerder heeft hieromtrent toegelicht dat verzoeker toen hij werd gehoord heeft verklaard dat zijn minderjarige kinderen door de jeugdrechter werden geplaatst en dat zij bij een pleeggezin in Sint-Truiden verblijven. Verweerder heeft ook uiteengezet dat niet blijkt dat de door de jeugdrechter opgelegde maatregel niet zal worden verlengd en dat indien verzoeker vervroegd zou vrijkomen hij ook vanuit Nederland contacten met zijn kinderen kan onderhouden. Hierbij heeft verweerder nog benadrukt dat verzoeker heden ook niet samenwoont met zijn kinderen en dat het gegeven dat hij geen verblijfsrecht in België meer zal hebben bijgevolg als minder ontwrichtend moet worden beschouwd dan in een situatie waarbij de ouder en de kinderen een effectief gezin vormen. Ondanks het feit dat niet blijkt dat verzoeker stukken aanbracht die aantonen dat hij nog banden onderhield met zijn kinderen heeft verweerder de mogelijkheid dat dit toch het geval zou zijn duidelijk in overweging genomen en heeft hij geoordeeld dat de bestreden beslissing niet impliceert dat dergelijke banden niet kunnen worden verdergezet.

De Raad stelt vast dat verweerder verzoeker de kans heeft gegeven om zijn situatie nader toe te lichten en dat hij de door verzoeker aangebrachte gegevens heeft betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat verweerder over onvoldoende nuttige informatie beschikte om de bestreden beslissing te kunnen nemen, dat hij enig dienstig element uit het oog heeft verloren of dat hij de hem voorgelegde stukken niet deugdelijk onderzocht.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK